

KATEDRA ASIJSKÝCH STUDIÍ

Oponentský posudek na bakalářskou diplomovou práci

Autor: Eliška SUCHÁ

Titul (česky – anglicky):

Jak studenti sinologie vnímají právo na sebeurčení vybraných etnických menšin v Číně?

What is the attitude of sinology students towards selected ethnic minorities in China and their right to self-determination?

Oponent: Mgr. Kamila Hladíková, Ph.D.

Hodnotící kritéria	% podíl na celkové známce	hodnocení
Téma:	5%	3
Metodologie:	25%	2
Použití odborné literatury:	25%	2
Struktura a forma:	30%	2
Bibliografický aparát:	15%	2

Celková známka před obhajobou: 2,05

Témata pro obhajobu, průběh obhajoby:

1. V jakém smyslu lze Ujgury na území XUAR a Tibeťany na území TAR či autonomních krajů označovat jako „etnické menšiny“ (respektive 少数民族)?
2. Co je „čínská identita“ (viz např. s. 19)?

Téma a metodologie: Práce je pojatá jako sociologický dotazníkový výzkum, z mého pohledu však titulní otázka nedává příliš smysl. Nikde není jasně definováno, co je míněno spojením „právo na sebeurčení“, v rámci výzkumu se jím nicméně zjevně myslí samostatnost ve smyslu nezávislého národního státu. Představa samostatného státu pro Ujgury či Tibeťany je však z pohledu mezinárodních vztahů v případě těchto etnik více než abstraktní. Dotazníky navíc ukázaly, že kulturní znalosti studentů jsou obecně poměrně malé, což v důsledku vedlo k tomu, že ani jedna z obou hypotéz nebyla jasně potvrzena. „Vnímání odlišnosti“ bylo čistě subjektivní kategorií založenou na intuitivním dojmu více než na čemkoli jiném a znalosti, které v lepším případě znamenají znalost názvu hlavního města a jazykové rodiny, k níž lingvisté řadí jazyk daného etnika, automaticky (a logicky) nevedly k ochotě danému etniku přiznat právo na samostatný stát. Domnívám se, že ani téma ani metodologie nebyly vhodně zvoleny.

Použití odborné literatury: Odborná literatura není využita dostatečně – celá teoretická část je pouze přehledová, psaná formou stručných slovníkových hesel spíše než akademického textu představujícího základní teoretické koncepty. Ze zdrojů je citováno sporadicky, většinou obecně známé koncepty a informace a zdroje navíc nejsou vždy vhodné. Např. na str. 14 je podkapitola „Právo na sebeurčení“ o délce jednoho odstavce (9 řádků), v níž je zmíněn jakýsi „Pražský model spojených národů“. Ve skutečnosti se jedná o vzdělávací program pro české střední školy provozovaný pražským think tankem Asociace pro mezinárodní otázky – citovaný text tudíž NENÍ odborná literatura ani vhodný zdroj informací o dokumentech a definicích OSN. Informace jsou přejímány bez přihlídnutí k tomu, z jakých je to zdrojů. Např. na s. 15 je citováno stanovisko „oficiální tibetské

správy“ – tedy tibetské exilové vlády – bez specifikace tohoto zdroje (který není nezávislý, vyjadřuje názor jedné ze dvou stran probíhajícího čínsko-tibetského konfliktu).

Struktura a forma: V práci je více obsahových, formálních i jazykových nedostatků.

Základní informace o každém z etnik jsou opravdu pouze základní a obsahují nepřesnosti.

V případě Tibetanů např. není vůbec definována historická ani současná politická role dalajlamy. V případě ani jednoho z etnik není definováno, jaká forma „autonomie“ jim je zajištěna v rámci ČLR. Na s. 18 je Deng Xiaoping označen jako „prezident“. Na téže straně je bez jakéhokoli objasnění zmínka o tom, že je Tibetanům „omezováno právo na používání tibetského jazyka“, což samo o sobě není pravdivé tvrzení. U Ujgurů je na s. 21 zmínka o „ilegálních náboženských aktivitách“, ovšem opět bez jakéhokoli objasnění. (Jak právo na užívání vlastního jazyka, tak i vyznávání náboženství je ve skutečnosti zakotveno v čínské ústavě a je součástí poskytované „autonomie“ těchto etnik v rámci ČLR, jinou otázkou je však naplnění této teorie v praxi). U grafu na s. 29 je překlep (věk „repondentů“) a zdá se, že chybí kolonka pro věk 21 (výše je uvedeno věk od 21 do 33 let).

Bibliografický aparát: Autorka používá zkrácenou formu citace v poznámkách pod čarou, způsob citování však není jednotný – citace jsou většinou uváděny pod příjmením autora/autorů, když autor není uveden, jsou citace pod názvy periodik a webů (např. na s. 15 Central Tibetan [sic] Administration a New York Times), zatímco v bibliografii jsou tyto zdroje uvedeny pod názvy samotných článků – zdroje tudíž nelze v bibliografii dohledat.

Výsledná známka po obhajobě:

Práce obhájena dne:

Podpis oponenta (jen v tištěné verzi):